

ніе размышлявамъ за честното тока вхожденіе, стрѣва ми сѣ да гледамъ славно въ истина, и свѣтло тѣржество тѣка дола на земата, вжтрѣ въ свѣтѣа градъ, нъ при сичко това азъ си коображавамъ дрѣго пѣ-славно, и пѣ-свѣтло тамъ горѣ на небето, и вжтрѣ въ Раятъ. Тѣка гледамъ да предшестевкатъ свѣщеносици дѣвици, и да тѣржествуватъ радостно Прыснодѣва: а тамъ на мѣланіеобразны Ангелы чиноначалѣа да ликѣватъ, и да пѣснословатъ свѣтло пѣ-чистата въ тѣлото отъ самыты бесплзтны. Тѣка великыятъ първосвѣщенникъ простира благоговѣйныты си рѣцѣ, и съ Божіе въздухновеніе исплзненъ възвода вжтрѣ въ свѣтаа Свѣтыхъ въздѣшевленіа на свѣтыната Кывотъ; и въ истото време превѣчніятъ Отецъ отварѣ блаженныты си нѣдра, и пріема отъ десната страна на престола на Божественното величіе предопредѣленната за Сына мѣ Майка. Двойно е вхожденіето на благодатната Богоотроковица: едното видимо тѣка въ Свѣтилището, и дрѣгото ѹмственно тамъ въ свѣтлоститы на Свѣтиты, и за тѣй тѣка Голомоновътъ храмъ свѣти отъ свѣтоявленіе, а тамо влещи двойно тревлаженната свѣтина на трислзненното богоначално сіаніе; отъ това тѣй може да е провиждаалъ Іезекиль, когато дрѣмалъ: „ѣ вѣдѣхъ, ѣ сѣ ѣспѣланъ славы дѣмъ Госпѣдѣнь.“ Домътъ Господѣнь, сирѣчь и земленый, и небесный. Нъ азъ, празднолюбци слѣшателіе, нѣма да разгледамъ днесъ дрѣго ни на земата, ни на небето, а само богоблагодатната Отроковица, комото, като гледамъ да влиза въ Божіа храмъ, имамъ ѣ воистина за единъ въздѣшевленъ храмъ на Божеството, за който мож рѣ пѣ-прилично: „ѣ вѣдѣхъ, ѣ сѣ ѣспѣланъ славы дѣмъ Госпѣдѣнь.“

И храмътъ Голомоновъ, и щото имало въ него свѣщенно, и честно, сичкыты сѣ были образъ на преимѣществата на Дѣва Маріа, комото наистина е храмъ Божій воодѣшевленъ. И първо ѹбо тойзи Голомонъ, който сѣ тѣкаѣва царъ на мирътъ, зиждителътъ на храма, за направата на който былъ положилъ сичкото си богатство, и премѣдрость, та да направи най-великолѣпно, и най-свѣршено дѣло, което бы могло да сѣ яви на земата, е образъ на небесній Сздателъ, и всецаръ Бога, който сѣ нарича въ Писаніата: начѣлникъ мѣра;“ който за да сздаде Дѣва Маріа ѹпотрѣбилъ е сичкото всесиліе на Божественната си премѣдрость, на Божественната си благость, та да направи най-свѣршенното, най-благородното твореніе въ естество на